

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ.

Ο Μεγαλομάρτυρας και Ιαματικός Παντελεήμων, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 27 Ιουλίου, γεννήθηκε το 271 μ.Χ. στην Νικομήδεια της Μικράς Ασίας, από Έλληνες γονείς. Ο πατέρας του ονομάζονταν Ευστόργιος και ήταν, ειδωλολάτρης και η μητέρα του Ευβούλη και ήταν, Χριστιανή. Η Χριστιανή μητέρα, πρώτη δίδαξε τις Χριστιανικές Αλήθειες, στο μικρό Παντολέων, όπως τον αποκαλούσαν τότε, αλλά είχε, τη φοβερή ατυχία, να την χάσει και να στερηθεί, τη μητρική στοργή και αγάπη, ενώ ήταν ακόμη, μικρός. Έτσι, την ανατροφή και την φροντίδα, ανάλαβε εξ' ολοκλήρου ο πατέρας του, που φρόντισε σε πρώτη φάση να του δώσει, Ελληνική μόρφωση. Στη συνέχεια, του βρίσκει το φημισμένο γιατρό Ευφρόσυνο, προκειμένου να του διδάξει, την ιατρική επιστήμη. Οι αποδόσεις που σημείωσε, ήταν, καταπληκτικές και από πολύ νωρίς ξεχώρισε, ανάμεσα, στους συμμαθητές του. Είχε

σπάνια σωματικά και ψυχικά χαρίσματα. Ήταν ταπεινός, σεμνός και ενάρτεος, στις δε συζητήσεις του, ήταν, ευχάριστος, αλλά και ωφέλιμος. Γι' αυτό, ήθελαν όλοι να τον κάνουν παρέα, γιατί ήξεραν, ότι θα ωφεληθούν, αρκετά πράγματα, απ' αυτόν. Έτσι, έγινε ξακουστός, σ' όλη τη Νικομήδεια και η φήμη του έφθασε, μέχρι και τα ανάκτορα. Ο αυτοκράτορας Μαξιμιανός, μόλις πληροφορήθηκε για τις ικανότητες του νεαρού Παντολέοντα, σύστησε στο γιατρό και διδάσκαλό του Ευφρόσυνο, να τον προσέξει ιδιαίτερα, γιατί είχε σκοπό, να τον προσλάβει στα ανάκτορα.

Αυτή λοιπόν, η λαμπρή καριέρα διαγράφονταν, για τον νεαρό Παντολέοντα, όμως, ο ίδιος, δεν είχε μιλήσει ακόμη. Από μικρός συμπαθούσε τους Χριστιανούς και συχνά έφερνε στο μυαλό του, τα μέρη, που είχε επισκεφθεί, με τη μητέρα του, αλλά και τις Χριστιανικές Αλήθειες, που τον διδάξε. Ο Ναός του Αγίου Ανθίμου, με τον τρομαγμένο ιερέα Ερμόλαο, που πάντα κήρυττε και βάπτιζε, στριφογύριζε στο μυαλό του, συχνά. Δε μπορούσε τότε να καταλάβει, γιατί βρίσκονταν, πάντα κρυμμένος και πάντα ήταν, τρομαγμένος.

Όταν, λοιπόν, κάποια στιγμή, ο νεαρός Παντολέων, περνούσε τυχαία από τη γειτονιά, που βρίσκονταν κρυμμένος, ο ιερέας Ερμόλαος, τότε ο ιερέας βγήκε έξω, να του μιλήσει και τον κάλεσε να τον φιλοξενήσει, στο φτωχικό του. Ξεκίνησαν, έτσι, μια συζήτηση και ο ιερέας, δεν παρέλειπε να του υπενθυμίζει τις Χριστιανικές Αλήθειες, που είχε διδάξει στη μητέρα του και εκείνη με τη σειρά της, είχε διδάξει, στο παιδί της. Γρήγορα κατάλαβε ο ιερέας, για τον νεαρό Παντολέοντα, ότι το έδαφος είναι γόνιμο και καλό, αν λοιπόν, κατάφερνε, να το καλλιεργήσει Χριστιανικά, θα γίνονταν, σπουδαίο σκεύος εκλογής. Στη συνέχεια τον ρωτά ποια επιστήμη σπουδάζει και μόλις του είπε την ιατρική, βρίσκει την ευκαιρία κατάλληλη και του λέγει: « Άκουσε παιδί μου, για να μπορείς να γιατρεύεις κάθε ασθένεια, χωρίς ιατρικά βότανα, πρέπει να πιστέψεις στη Χάρη και στη Δύναμη του Ιησού Χριστού, που είναι ο πραγματικός Θεός. Τους πιστούς οπαδούς Του, εφοδιάζει με ξεχωριστά χαρίσματα, να κάνουν θαύματα, αλλά το σπουδαιότερο, τους καθιστά κληρονόμους, στην Αιώνια Βασιλεία Του». Αυτά τα σοφά λόγια, που μου λες, Άγιε Γέροντα, τα βρίσκω πολύ σωστά και αληθινά. Πολλές φορές τα άκουσα από τη μητέρα μου, που την έβλεπα, όταν προσεύχονταν σ' Αυτόν το Θεό, να Τον παρακαλεί να την βοηθήσει, σε κάθε της ανάγκη. Ο νεαρός Παντολέων, αφού ευχαρίστησε τον γέροντα Ιερέα, για τις καλές του συμβουλές, τον χαιρέτισε και έφυγε, προηγουμένως δε, του υποσχέθηκε, ότι θα περνά συχνά, να τον βλέπει.

Σε κάποια άλλη χρονική στιγμή, που γύρναγε από το διδάσκαλο του, βρέθηκε μπροστά σ' ένα ασυνήθιστο, περιστατικό. Ένα μικρό παιδί, ήταν νεκρό και είχε ξαπλώσει στη μέση του δρόμου. Δίπλα του, ένα δηλητηριώδες φίδι, του είχε προσενήσει το θάνατο. Για μια στιγμή τα έχασε και δεν ήξερε, πώς να αντιδράσει, όμως, θυμήθηκε τα λόγια του Ερμόλαου, που τον συμβούλευε, να προσεύχεσαι στον Ιησού Χριστό, που είναι, ο Αληθινός Θεός. Έτσι, χωρίς, να χαθεί πολύτιμος χρόνος, αρχίζει να προσεύχεται με θέρμη, στο Σωτήρα Χριστό και το παιδί αναστήθηκε. Ο ίδιος δεν πίστευε στα μάτια του, που τα έστρεψε στον Ουρανό και ευχαρίστησε, με όλη τη δύναμη της ψυχής του, το Χριστό. Αμέσως, τρέχει να ενημερώσει, τον Ερμόλαο, για το περιστατικό και τον παρακάλεσε, να τον βαπτίσει και τον ονόμασε Παντελεήμονα, που ελεεί όλους τους ανθρώπους.

Όμως, η μεγάλη του επιθυμία ήταν, να καταφέρει να γυρίσει και τον πατέρα του, στον Χριστιανισμό. Όταν, λοιπόν, βρέθηκαν οι δυο τους στο σπίτι, του κάνει την εξής ερώτηση: « Γιατί πατέρα, όσα ειδώλα κατασκευάστηκαν όρθια, δεν κάθισαν ποτέ και όσα κατασκευάστηκαν καθισμένα, δε σηκώθηκαν ποτέ;». Ο πατέρας του Ευστόργιος, έδειχνε να τα έχει χαμένα, γιατί δεν ήξερε, τι να απαντήσει. Συγχρόνως δε, ένοιωσε μια αποστροφή

προς τα είδωλα, που όσο περνούσαν οι μέρες, άρχισε να ψυχραίνεται περισσότερο, όπου στο τέλος σταμάτησε, να τους προσφέρει θυσίες. Σ' αυτή του την απόφαση, τον βοήθησε και ένα άλλο περιστατικό, που έζησε δίπλα στο παιδί του, αφού η φήμη του, σαν του καλύτερου γιατρού, απλώνονταν παντού και πολλοί ασθενείς τον επισκέπτονταν, καθημερινά και του ζητούσαν, να τους θεραπεύσει.

Έτσι, κάποια στιγμή, ένας τυφλός επισκέπτεται τον Άγιο Παντελεήμονα και με δάκρυα στα μάτια, τον παρακαλεί, να τον θεραπεύσει. Μάλιστα δε, του λέγει, ότι ήταν αρκετά πλούσιος και έχει δώσει όλο του τον πλούτο στους γιατρούς, χωρίς να γνωρίσει, το αποτέλεσμα που ήθελε. Ο πατέρας του που κάθονταν δίπλα του, επειδή γνώριζε τον τυφλό και γνώριζε πολλούς γιατρούς, που κατά καιρούς προσπάθησαν να τον θεραπεύσουν, αλλά δεν τα κατάφεραν, συμβούλεψε τον γιό του, να μην επιχειρήσει κάτι τέτοιο, γιατί στο τέλος, θα ντροπιαστεί. Ο Άγιος, με το δεξί του χέρι, σταυρώνει τα μάτια του τυφλού, λέγοντας: « Κύριε Ιησού Χριστέ, θεράπευσε τον δούλο σου». Αμέσως τα μάτια του τυφλού άνοιξαν και γεμάτος από χαρά, άρχισε να φιλάει τα χέρια και τα πόδια, του Αγίου. Ο πατέρας του Αγίου Ευστόργιος, ενθουσιασμένος, άρχισε να αναφωνεί, ότι: « Ο Σωτήρας Χριστός των Χριστιανών, είναι ο Αληθινός Θεός». Έτσι και οι δυο μαζί, πήγαν στον Ιερέα Ερμόλαο προκειμένου να του ζητήσουν, να τους βαπτίσει και έγιναν, Χριστιανοί.

Όμως, από το θαύμα της θεραπείας του τυφλού, κάποιος, ενοχλήθηκε ιδιαίτερα και αμέσως προσπάθησε, να βρει τρόπους, να βγάλει από τη μέση, τον Άγιο. Δεν ήταν άλλος, από το Διάβολο, που προσπαθεί να πλησιάσει τους τοπικούς γιατρούς της Νικομήδειας και με τους δικούς του σατανικούς σχεδιασμούς, τους κάνει να φθονήσουν, τον Άγιο, που τους έκανε, να μονολογούν και να λένε: « Γιατί να τα καταφέρει Αυτός και όχι εμείς».

Σκέφτηκαν, ότι η μόνη λύση, για να απαλλαχτούν από την παρουσία του θα ήταν, να τον καταγγείλουν στον αυτοκράτορα, Μαξιμιανό, ότι είναι Χριστιανός. Εκείνος με τη σειρά του, τον καλεί να έλθει να τον συναντήσει, προκειμένου να διαπιστώσει ο ίδιος, αν εκείνα, που του καταγγέλησαν, είναι αληθινά. Μόλις έφθασε στο παλάτι, τον ρωτά ο αυτοκράτορας: « Άκουσα για σένα, λόγια όχι ευχάριστα. Είναι αλήθεια, ότι δεν σέβεσαι τους ειδωλολατρικούς θεούς, γιατί πιστεύεις στο δικό σου Θεό;». Ο Άγιος Παντελεήμων, αμέσως του απαντά: « Μάθε άρχοντά μου, ότι ο Θεός που εγώ προσκυνώ, είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος. Αυτός και νεκρούς ανασταίνει και λεπρούς καθαρίζει, μόνο με το Λόγο Του. Όμως, οι θεοί που οι ειδωλολάτρες σέβονται, δε γνωρίζω, να έχουν κάνει τέτοιου είδους θαύματα. Αν θέλεις, μπορούμε να δοκιμάσουμε, προκειμένου, να γνωρίσουμε την αλήθεια. Διάταξε να φέρουν ένα ασθενή με αθεράπευτη ασθένεια και κάλεσε τους ιερείς σου να προσευχηθούν, για να τον κάνουν καλά. Θα προσευχηθώ και εγώ, στο δικό μου Θεό, και όποιος Θεός τον κάνει καλά, θα τον παραδεχτούμε όλοι, ως Αληθινό».

Οι ιερείς των ειδωλολατρών, ξεκίνησαν τις προσευχές, που διήρκεσαν, ώρες ατέλειωτες. Αποτέλεσμα δεν έβλεπαν! Οι αναισθητοί θεοί τους, δεν άκουγαν! Κάποια στιγμή κουράστηκαν και παραχώρησαν την θέση τους, στον Άγιο. Εκείνος, σηκώνει τα μάτια του στον Ουρανό και με όλη της Δύναμη της ψυχής του προσευχήθηκε, στον Σωτήρα μας Χριστό. Στη συνέχεια, πιάνει τον παραλυτικό από το χέρι και του λέγει: « Στο όνομα του Ιησού Χριστού, σήκω να περπατήσεις!». Ο παραλυτικός αμέσως σηκώθηκε και άρχισε να περπατά, με μεγάλη ευκολία, έτσι, χαρούμενος και ευχαριστημένος, έλαμπε από χαρά! Οι παρευρισκόμενοι που παρακολουθούσαν το θέαμα, πίστεψαν και βαπτίστηκαν, Χριστιανοί. Μόνο οι ιερείς των ειδωλολατρών θορυβήθηκαν από το αποτέλεσμα και έλαμψε μέσα τους, το μίσος, προς τον Άγιο Παντελεήμονα. Μάλιστα δε, προκειμένου, να δικαιολογήσουν την αποτυχία τους, ισχυρίστηκαν, ότι ο Άγιος, χρησιμοποίησε μάγια. Συνέστησαν, συγχρόνως,

στον αυτοκράτορα, να τον εξαφανίσει όσο πιο γρήγορα μπορεί, γιατί είναι επικίνδυνος, για τον τόπο.

Ο αυτοκράτορας, δεν ήταν δυνατόν, να μην υπακούσει στο εκλεκτό του ιερατείο και δίδει αμέσως εντολή να κρεμάσουν τον Άγιο και να του ξεσχίσουν, τις σάρκες. Όμως, Άγγελος Κυρίου που τον προστάτευε, του γιάτρευε τις πληγές και παρέλυσε τα χέρια, των βασανιστών. Αυτό έκαμε θηρίο ανήμερο τον αιμοχαρή αυτοκράτορα, που δίδει αμέσως εντολή, να πυρακτωθεί καζάνι με βρασμένο μολύβι, προκειμένου, να ρίξουν μέσα, τον Άγιο. Αλλά και απ' αυτό το μαρτύριο βγήκε νικητής ο Άγιος, γιατί ο Άγγελος Κυρίου, που τον προστάτευε, μετέβαλε το βραστό μολύβι, σε κρύο. Όλοι οι παρευρισκόμενοι, θαύμαζαν και πίστεψαν στον Αληθινό Θεό, του Αγίου. Μόνο ο σκληρόκαρδος και ο πωρωμένος Μαξιμιανός, δεν μπορούσε να καταλάβει τι ακριβώς συνέβαινε και μελετούσε το επόμενο μαρτύριο, για τον Άγιο. Αποφάσισε να του δέσουν μια πέτρα στο λαιμό και να τον ρίξουν στην θάλασσα, για να τον καταπιεί ο βυθός. Όμως, αντί να πάει στο βυθό της θάλασσας ο Άγιος, έπλεε επάνω στα κύματα και περπατώντας, βγήκε στη στεριά.

Φαίνεται, τον αιμοβόρο αυτοκράτορα, δεν τον συγκίνησαν τα θαύματα που έβλεπε, γιατί τον τύφλωνε το μίσος και το πάθος, προκειμένου, να παραδεχτεί την αλήθεια. Τα θαύματα θεωρούσε μαγείες και τον Άγιο μεγάλο μάγο. Γι' αυτόν, ήταν, επικίνδυνος για τον τόπο και έπρεπε γρήγορα, να απαλλαγεί, από την παρουσία του. Σκέπτεται, λοιπόν, να χρησιμοποιήσει τα άγρια θηρία, με την ελπίδα, ότι θα του κατασπαράξουν, το Άγιο κορμί του. Όμως και τα άγρια θηρία τον σεβάστηκαν, γιατί μόλις τον πλησίασαν, κουνούσαν τις ουρές τους και του έγλυφαν τα πόδια, με τις γλώσσες τους. Οι παρευρισκόμενοι, μπροστά σ' αυτό το θέαμα, αναφωνούσαν: « Μέγας ο Θεός των Χριστιανών». Ζητούσαν επίμονα από τον αυτοκράτορα, να μείνει ελεύθερος ο Άγιος, οι ίδιοι δε, βαπτίστηκαν και έγιναν Χριστιανοί.

Μετά και απ' αυτό το θέαμα, ο αιμοχαρής και αιμοβόρος αυτοκράτορας, δίδει εντολή, να αποκεφαλίσουν τον Άγιο. Οι δήμιοι διστακτικά, παραλαμβάνουν τον Άγιο, προκειμένου, να τον οδηγήσουν έξω από την πόλη, όπου ήταν το σημείο εκτέλεσης. Ο Άγιος ζήτησε και του δόθηκε η άδεια να προσευχηθεί, που ήταν και η τελευταία του επιθυμία. Μόλις, τέλειωσε την προσευχή του, ακούστηκε μια φωνή από τον Ουρανό, που του λέγει: « Παντελεήμονα, όσα μου ζήτησες, θα γίνουν όλα και ακόμη περισσότερα». Οι δήμιοι τρομαγμένοι και κοιτάζοντας ο ένας τον άλλο, δείλιαζαν να κατεβάσουν το σπαθί τους. Ο Άγιος τους παρακάλεσε, να εφαρμόσουν την διαταγή, του τύραννου. Αφού πρώτα του φίλησαν τα χέρια και του ζήτησαν να τους συγχωρέσει, του έκοψαν την Αγία Του Κεφαλή.

Ήταν, στις 27 Ιουλίου του 304 μ.Χ. και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου Παντελεήμονος:

Αθλοφόρε, Αγιε και ιαματικέ Παντελεήμων, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ινα πταισμάτων άφεσιν, παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

Ακούστε το απολυτίκιο της Γιορτής:

Ο Άγιος Παντελεήμων

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 23 Ιούνιος 2012 19:55 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 03 Φεβρουάριος 2013 10:26

{mp3}ag-panteleimon{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις, «Ορθόδοξου Τύπου» Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Παντελεήμονος, τον αφιερώ νω:

1. Σ' όσους φέρουν βαπτιστικά το όνομα του Αγίου, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύονται στη ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Ιούνιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}